

Rota resolvit constitutionem esse illi præjudicialem, quia quomodocumque restringatur electio, etiam per exclusionem unius ab electione passiva, inferitur præjudicium libertati electorum, non consentientium, juxta text. in d. l. Septhi. ff. De opt. legat.

Hæc autem resolutio nullatenus applicari potest casui nostro, in quo, ut sæpius repetitum est, decretum excludens certam nationem editum fuit ab ipsa Congregatione, de cuius præjudicio tractatur.

- 56 Ex quibus omnibus concluditur hoc decretum esse validum, & consequenter observandum in proximo generali Capitulo ex dispositione tam juris communis, c. In singulis, §. Huiusmodi, & §. Si verò, de stat. Monach. quam constitutione Congregationis, ut patet pag. 40. §. Que, & pag. 89. §. Quicquid, & passim alibi; alioquin si in Præpositum Generalem eligeretur aliquis de natione exclusa, electio nulla foret, quia decretum non prohibet simpliciter electionem fieri, sed statuit ut electio fieri non possit: verbum, autem positum præcedente negatione inducit necessitatem præcisam, & privat potentia, secundum gloss. ordin. in c. 1. in ver. Non potest, de regul. tur. in c. 6. quam Bart. & omnes sequuntur in l. Gallus, ff. De liber. & posthum. ut testatur ibi Jas. num. 19. & 23. & idem Bart. in l. De his, num. 4. ff. De transact. Abb. in cap. 1. in ult. nor. de caus. possess. & propriet. & in cap. 1. in 2. nor. de fid. instr. & reddidit actum de iure impossibilem, ut ait Bald. in l. 1. n. 6. C. Qui admitti, & Jas. in d. l. Gallus.

Et propterea quidquid fit ab eo, cui facta est prohibitio per verbum non possit, est irritum ipso iure, ut respondit Bart. in conf. 97. in questione n. 4. lib. 1. Alex. conf. 77. in princ. & conf. 82. Viso processu, num. 3. libr. 3. Hinc si statuto caveatur ut minor, vel mulier non possit vendere sine consensu consanguineorum, si aliter vendant, contractus est nullus, ita ut nec naturalem pariat obligationem, ut determinat Bartol. in d. l. Cum lex, in penult. col. num. 6. ff. De fideiussor. [quia (inquit) dicere quod non possit contrahere, nihil est aliud quam auferre potestatem, & facultatem vendendi:] & sequitur Jas. in d. l. Gallus, num. 16. vers. Prima conclusio: ubi hanc theoreticam pluribus exemplis confirmat; & num. 19. testatur esse communem, & ab omnibus indifferenter approbatam.

- 57 Ideoque cum olim dubitatum fuerit in S. Congregatione Concilij an cap. 6. sess. 23. disponens neminem ante decimum quartum annum beneficium obtinere posse, comprehendat eum, qui anno duodecimo ætatis beneficium obtinuit, & nunc effectus est ætatis annorum quatuordecim, ad eum ut nunc non sit legitimus possessor, & fructus suos non fecerit: S. Congregatio annexa doctrinæ Jasonis in d. l. Gallus, num. 17. cum seq. ff. De liber. & posthum. ubi quod actus redditur nullus ipso iure cum quid prohibetur cum verbo, non possit; & censu collationem ante decimum quartum annum fuisse nullam.

- 60 Neque verò hoc casu integrum est capitularibus ab hoc decreto recedere, quia non fuit simpliciter editum in favorem singularium personarum, sed pro publica quiete. At statutum concernens favorem publicum, stante confirmatione

constitutionum, quæ dicta pag. 89. præcipiunt ut decreta Capituli Generalis observentur, etiam antequam referantur inter constitutiones, à statutibus revocari non potest, etiam si per revocationem fiat reditus ad jus commune, ut concludit Abb. in c. Cum accessissent num. 2. vers. Nota quod statuentes, & vers. Si verò statutum, de cons. Roman. consil. 37. Viso puncto, col. fin. & Angel. in l. Omnium, col. ult. C. De testam. Ratio est secundum eos, quia ex quo Superior confirmat, videtur dispositionem suam facere. l. 1. §. Sed neque. C. De veter. iur. enucl. c. Si Apostolica, de preb. in 6. Idem tenet Cardin. cons. 130. Ad primam partem, ubi respondit statuta Capituli confirmata per Papam non posse tolli per Capitulares, quatenus respiciunt favorem publicum, & eodem spectat quod scriptis Navarr. conf. 8. Queritur primo, in princ. de cons. ubi ait, Capitulum Generale non posse revocare decreta à se prius edita, eo quod cum habeat jus condendi decreta ex privilegio Sedis Apostolicæ, decreta ipsa non dicuntur Capituli Generalis, sed Papæ; & idem ab inferiori à Papa revocari non possunt per jura quæ ad hoc citat Felin. in d. c. Cum accessissent, num. 9. de cons.

- 61 Quinimo non est vis aliqua in confirmatione; quia statutum concernens utilitatem publicam etiam absque confirmatione Superioris revocari non potest à statutentibus, nec illi tacite vel expressè renunciari, ut determinat Innoc. in c. Cum olim, il. 2. num. 7. vers. Imò plus iuribus, alias et in c. Accedentibus, de privil. & ibi Jo. Andr. num. 5. Butr. num. 7. Anchar. num. 4. vers. Subdit Innocentius, & Dec. in d. c. Cum accessissent, num. 13. vers. Præterea quando statutum respicit utilitatem publicam, facit secundum eos. Si diligenti, de for. competet.

Non obstat quod ex Bullis dictæ Congregationis Capitulum Generale sicut potuit decretum, condere, ita etiam possit ante ullam executionem, illud abrogare, ut patet pag. 5. lineæ 5. & pag. 16. lineæ, 11. ibi (statuta condere, quocumque videbitur, mutare, ac de novo statuire.) Nam respondetur hanc facultatem immutandi statuta competere statutentibus etiam de iure communi, ut notant omnes in c. Cum accessissent, per illum, textum, ubi in specie Felin. num. 3. & 10. de cons. Unde cum prædictæ Bullæ idem disponant, quod jus commune, debent ad instar juris communis declarare, & limitari ut non procedant in statutis editis ex causa publicæ utilitatis. l. In riu gentium, §. Si paciscar, ff. De pact. iuncta l. Transigere ubi gloss. magn. C. De transact. gloss. Bart. & omnes in l. Sciendum, ff. Qui satisd. cogant.

- 62 Nec refragatur verbum videbitur, in Bullis positum, quia refertur ad arbitrium boni viri, & regulatur à iure. l. Si fideicommissaria libertas, l. secundum in princ. de fideicommiss. libert. ibi, (Si tibi videbitur peto ut inauumittas;) quod accipiendum est ac si dictum fuisset, Si tibi quasi bono viro videbitur, & tradunt Gemin. Roman. & alij copiosè relati à Menoch. de arbit. iudic. lib. 1. q. 8. num. 2.

Præterea quatenus Capitulum Generale possit hoc decretum revocare, hoc tamen intelligi debet servata forma præscripta in constitutionibus dictæ Congregationis, ut scilicet id fiat electioni-

tionibus majorum officialium absolutis, ut habetur pag. 67. c. 18.

- 64 Neque obstat quod in alia constitutione initio relata caveatur ut si quid statuendum fuerit circa electiones, id fieri debeat ante electiones majorum officialium.

Etenim cum hæc constitutio generaliter disponat, ut propositiones circa electiones fiant in sede vacante, & e contra, secunda constitutio disponat specialiter ut propositiones decretorum, Capituli Generalis fiant in sede plena, prima constitutio Generalis non censetur loqui, neque disponere in casu decretorum Capituli Generalis, de quo specialiter fuit cautum in secunda constitutione, ita declarat Angel. cons. 160. Domina, in princ.

Ratio est quia quotiescunque provisio specialis discrepat à generali, imò prima fronte illi contradicit, puta si unum statutum disponat, ut de falsitate possit inquiri usque ad vigesimum annum, & alio statuto speciali caveatur, ut contra talem falsum non possit inquiri nisi infra mensem; tunc generali statuto derogatur per speciale, ut decidit Bartol. in l. Sanctio legum, ff. De pan. quem refert, & sequitur idem Angel. alia exempla cumulans cons. 355. Questio prædicta, per totum.

- 65 Hinc si Imperator concesserit Cremonensibus usum aquarum Padi usque ad mare, & Parmensibus concesserit omnes aquas in territorio Parmensi, prævalet quoad aquas Padi privilegium Cremonensium tamquam magis speciale de aquis Padi, ut ex factò respondit Signorol. de Homod. conf. 70. num. 12.

Hinc etiam statutum specialiter loquens de successione certarum personarum derogat statuto generali, excludens personas in genere, ut consulti Bald. cons. 78. Duo sunt statuta, lib. 1. quia inquit certum est quod species contraria generi live præcedat generi in eadem dispositione, vel alia, live sequatur, eximitur à genere, & derogat generi, & restringit genus, ut non referatur genus ad illam speciem, cum inter genus

- 66 & speciem sit incompatibilitas, live contrarietas, & idem Bald. cons. 292. Verba pactorum, n. 3. in fin. vers. Dicitur statutum lib. 2. ubi generaliter docet si sint duo statuta contraria, unum speciale, & alterum generale, esse attendendum speciale etiam si non habeat verba derogatoria, live species præcedat generi, live sequatur, ut in regul. Generi per speciem derogatur; & sequitur Angel. d. conf. 355. & Alex. cons. 141. num. 9. lib. 2.

Quod maxime procedit hoc casu, in quo secunda constitutio de proponendis decretis Capituli Generalis post absolutas electiones habet specialem rationem, nimirum ut religio decreta experiatu priusquam abroget, aut inter constitutiones referat, alioquin si ante ullam executionem, & experimentum decreta possent pro libito voluntatis abrogari à majori parte Capituli, jam lex esset iudicio posita, l. Si Prator, ff. De iudic. ibi, alioquin laboria erunt huiusmodi edicta, & decreta Pastorum: Die 29. Martij 1638. Sanctissimus. D. N. Urbanus VIII. per litteras in forma brevis confirmavit suprascriptum decretum Capituli Generalis Congregationis Soma-

DE POSTVL. PRÆLAT.

Cap. Bonæ memoria.

S V M M A R I V M.

- 1 Postulatio per quam privata, vel minor utilitas communi, vel maiori præferatur, vel que sit à minori quam tertia parte Collegij, admitti non debet. & n. seq.
- 2 Canonici veniunt clericorum appellatione in materia favorabili, vel indifferenti.
- 3 Ravennatis Ecclesia duplex habet Collegium, id est Cardinalem, & Canonicum, ibid. & n. 14.
- 3 Electio Prælati pertinet ad Canonicos, non autem ad inferiores Beneficiatos.
- 4 Canonici comprehendantur in indulto conferendis beneficiis Clericorum.
- 5 Clericorum appellatione an veniant Canonici, & dignitates obtinentes in materia odiosa, & restringibili, & n. seq.
- 6 Canonici censentur exempti per exemptionem Clericis Ecclesie concessam.
- 7 Exemptionis materia est strictè accipienda.
- 8 Clericorum nomen generale est, & comprehendit parvos, & magnos.
- 9 Canonici sunt digniores Clerici.
- 10 Et appellatur Ecclesie Senator.
- 11 Permutationis materia favorabilis est, & largè interpretanda.
- 12 Species utriusque ponit aliquid ultra genus suum, appellatione generis non venit illa species.
- 13 Parochialis appellatione non venit Ecclesia Parochialis Collegiata, si materia sit odiosa.
- 14 Cardinales Ecclesie Compollensium, Ravennaten. & Mediolanen. dicuntur Cardinales, sicut dicitur Rex Scæcorum.
- 15 Et sunt Cardinales sine pileo rubro, & sine suco.
- 16 Cardinalis Episcopus ad aliam Cathedralen non elegitur, sed postulat.
- 17 Et quidam Cardinali non Episcopo.
- 18 Cardinales habent alas ligatas, sicut Episcopi.
- 19 Cardinales residentes in Curia æquarantur Stella fixis, que non moventur nisi motu oris.
- 20 Cardinalatus de iure est incompatibilis cum Episcopatu, & n. seq. usque ad n. 24.
- Et quid ex Concilio Tridentino, n. 24.
- 21 Et quid de consuetudine, & n. 25. & 31.
- 22 Casp. De multa, de preben. an habeat locum in Cardinalatibus, & Episcopatu.
- 23 Cardinali in Curia residenti Episcopatus non datur in titulum, sed in commendam.
- 24 Concilium Tridentinum non habet Cardinalatum pro incompatibili cum Episcopatu, & respicit contraria opinio Alphonsi Heredia.
- 25 Episcopatus plures nemo etiam Cardinalis potest simul retinere in titulum, seu commendam.
- 26 Cardinales quibus casibus comprehendantur in dispositione generali.
- 27 Episcopi etiam Cardinales tenentur præcepto divino in suis Episcopatus residere.
- 28 Cathedralen inam in titulum obtinere, & aliam in commendam ad adversetur Concilio in c. 2. sess. 7.
- 29 Commenda de iure communi erant temporales, & idem non erant incompatibiles cum titulis.

- 30 Commende nostri temporis non perpetua, & habent rationem tituli, & commendatarius facit fructus suos.
- 31 Episcopus non vocat per promotionem ad Cardinalatum.
- 32 Consecratio Ecclesie Romanae facit ius.
- 33 Cardinales an expediat metropolitanis, vel Cathedralibus Ecclesie presidere.
- 34 Cardinales sunt coadiutores Papae.
- 35 Cardinalium consilio apud Romanum Pontificem universali Ecclesie administratio videtur.
- 36 Cardinalium instantia est sollicitudo omnium Ecclesiarum.
- 37 Communis, & maior utilitas praesertur speciali, & minori.
- 38 Episcopus Cardinales habent in Romana Curia residentiam.
- 39 Electio, postulatio, & nominatio in quibus conveniant, & n. seq. usque ad n. 57.
- 40 Electio fieri debet a maiori parte Collegii.
- 41 Fallit in electione Papa, in qua duas partes requiruntur.
- 42 Postulatio facta à non maiori parte Capituli potest respici, nec ulla sit iniuria postulanti.
- 43 Eligentes scienter indignum sunt ipso iure privati pro illa vice potestate eligendi.
- 44 Postulatio scienter inopulabilem similiter pro e vice sunt privati.
- 45 Nominantes itidem indignum, sunt privati pro illa vice potestate nominandi, si nominatio sit perfecta, alias secus.
- 46 Electio, postulatio, & nominatio fieri debent collegialiter, alias per subsequentem consensum singulorum non convalescunt.
- 47 Electio acquiritur ius petendi confirmationem, & n. 77.
- 48 Scrutinio publicato electoribus variare non licet.
- 49 Postulatio ius acquiritur postquam postulatio fuerit superioris praesentata, nec licet postulanti resistere, & n. 78.
- 50 Postulans, & superior possunt simul recedere à postulatione etiam postulato contradicente.
- 51 Nominatio facta superiori tribuit ius nominato ut ea pendente ad electionem non sit procedendum, & n. 78.
- 52 Nominatio in qua exprimitur consensus de presenti idem est quod electio.
- 53 Electio cassatur si electus se immisceat administrationi Ecclesie ante confirmationem.
- 54 Postulatus qui ante admissionem postulationem se administrationi immisceat privatur omni commoda postulationis.
- 55 Postulantes qui eum admitterant, eligendi & postulandi facultate privantur.
- 56 Idem in nominato.
- 57 Electio, postulatio, & nominatio in quibus differant, & n. seq. usque in finem.
- 58 Electio quid sit.
- 59 Postulatio innatur magis gratia, quam iustitiae.
- 60 Postulatio quid sit.
- 61 Postulatio admittitur, electio confirmatur.
- 62 Postulatum non cogitur Praeatus concedere.
- 63 Debet tamen compelli per superiorem, si iusta causa exigat.
- 64 Praeatus non concedens postulatum, tenetur illi providere de confirmati beneficio.
- 65 Gratia est quidquid facit Papa.
- 66 Postulationem concorditer factam si superior non admittit,

- rat, iniuriam inseret.
- 67 Nominatio quae fit per unum tantum proprie non dicitur electio.
- 68 Nominatio fit de pluribus postulatio vero, & electio de uno tantum.
- 69 Nominatio fieri potest alternativè, postulatio non.
- 70 Nominatus primò censetur dignior, maior, & magis dilectus.
- 71 Electio fieri debet de digniori, licet susciatur de digno.
- 72 Postulatio fit de ineligibili puta extraneo, laico, & illegitimo.
- 73 Fratres minores ad Cathedralium non eliguntur, sed postulantur.
- 74 Criminosus est inopulabilis.
- 75 Electio debet esse canonica.
- 76 Postulatio, & nominatio quam solemnitatem requirant.
- 77 Electio quae ius acquiritur antequam nominatio fuerit superiori praesentata.
- 78 Nominatio quae fit ante scrutinium non tribuit ius.
- 79 Nominatum tres sunt species.

BONAE MEMORIAE. il primo. Postulatio per quam privata, vel minor utilitas communi vel majori praesertur, vel quae fit à minori quam tertia parte Collegii, admitti non debet; Hoc dicit. Dividitur in tres partes. Prima ponit duas discordes postulationes. Secunda utramque repellit, causas exprimens, ibi, nos regitur. Tertia monet novam provisionem fieri, ibi, mandantes.

Nota primo, ex superscriptione iuncto textu Papam aliquando scribere Canonico sub nomine clericorum, quod fecit hic propter duplex Collegium, quod est in Ecclesia Ravennate; alterum scilicet Cardinalium, alterum Canonico-rum secundum Boacium, quem hic refert Jo. Andr. num. 3. Cardin. in princ. concordat textus in c. illud, & 93. dist. ubi Gregorius Collegium Ravennatis Ecclesie appellat clericum, ibi, a clero vestro. Et sic collige clericorum appellatione comprehendi etiam Canonicos: nam Papa hic scribit clericis Ravennatis Ecclesie, & intelligit de Canonico, ad quos pertinet ius eligendi Praeatum, non autem de clericis inferioribus, qui licet ibi sint beneficiati, tamen non sunt de Capitulo, nec faciunt Collegium, c. Dilecti, cum glo. de excess. Praeator. & notat Compst. dicens ita servare Ecclesiam Romanam in c. 1. num. 4. ubi etiam Jo. Andr. num. 11. & ibi dixi num. 31. & seq. infra tit. proximo. Quae conclusio absque dubio procedit in materia favorabili, vel indifferenti, ut sentit Feder. de Sen. conf. 73. Factum tale est. Duo. &c. num. 3. res. Verbi gratia. ubi dicit in concessione facta per Papam Cardinale, ut possit conferre beneficia clericorum cedentium, vel decedentium comprehendi etiam beneficia canonicorum, cum hac fit quae dam gratia, & privilegium, allegat. c. Penult. de verb. signif. c. Si cni. in 1. respon. de praesent. in c. & c. 1. de regul. iur. eod. lib. sed difficultas est quid in materia odiosa sit intelligenda. Cardinale hic num. 1. in secundo notat. concludit etiam in huiusmodi materia Canonico venire appellationem clericorum. Movetur primò per hanc decretalem, quae tamen

tamen nihil facit quia hic appellatione clericorum veniunt Canonici propter liberos etiam materiam, quae videlicet agitur de postulatione & electione, quae ad solos Canonicos pertinet, ut proxime dictum est. Deinde movetur Cardinalis per c. Post exemptionem, de privi. in c. ubi per exemptionem concessam clericis alicuius Ecclesie etiam Canonici intelliguntur exempti; & tamen materia exemptionis est strictè accipienda propter praedictum quod infert potestati ordinarij, arg. c. Pervenit. in q. 1. Ad hoc Concilium Tridentinum in c. 1. sess. 24. in princ. ubi exemptiones dicuntur perturbationem in Episcoporum jurisdictione excitare, & exemptis praebere occasionem laxioris vitae.

Ad hunc textum qui valde stringit respondet Abb. hic num. 2. posse contingere, ut privilegium illud exemptionis alias nihil operaretur, puta si in Ecclesia essent tantum canonici, quo casu fieret lata interpretatio, etiam in materia odiosa, ne privilegium alias redderetur ulosiorum, ut est textus in c. Si sententia, de sent. excomm. lib. 6. Mellior textus est in c. In solis, infra de privi. Sed haec responsio infirma est; quia ille textus dum decidit exemptis clericis etiam Canonicos intelligi exemptos, utique supponit in Ecclesia extare tam Clericos, quam Canonicos. Praeterea haec responsio restringit decisionem illius textus ad casum, in quo in Ecclesia non essent nisi Canonici; quod fieri non debet, tum quia textus generaliter loquitur, tum quia cum hic casus, ut in Collegiata Ecclesia nullus sit clericus praeter Canonicos, sit valde rarus, non censetur ad eum conditor canonis respicere, l. iura, cum trib. seqq. ff. De leg. Magis ergo placet alia responsio quod ideò dicitur in d. cap. Rex exemptionem, appellatione clericorum veniunt Canonici, quia alias absurdum foret ut exemptis clericis inferioribus non essent exempti Canonici, qui sunt principales in Ecclesia.

Denum movetur Cardinalis, quia esse canonicum non potuit aliquid super alios clericos, nisi quantum à iure specialiter eis conceditur. Igitur Canonici debent venire appellatione clericorum, cum nomen clerici sit nomen generis, & genus interat suas species. Quod motivum desumpsit ex Feder. d. conf. 73. num. 2. ubi dicit nomen clericorum generale comprehendere paucos, & magnos, c. De persona. in q. 1. & tamquam genus habere sub se species. Nam aliqui dicuntur Canonici qui sunt in Ecclesia Collegiata, & faciunt unum corpus cum suo Praelato. Aliqui dicuntur clerici, & retinent nomen sui generis, & sicut dicimus arrogato & adoptio sunt species adoptionis, ut not. in c. Vna de cognat. leg. Et strictè loquendo potest dici, Si est Canonico, ergo clericus, quia species interat genus, sed non è converso, Clericus est: ergo Canonico.

Sed & hinc motivo patet responsio ex dictis Innocentij in cap. Sedes, supra de rescript. ubi determinat, ut si Papa det rescriptum contra Titium clericum, & quosdam alios, sub illa clausula generali non includantur Canonici, quia sunt digniores simplicibus clericis. Unde cum Canonico habeat qualitatem canonicatus ultra alios clericos, in materia stricta non debet venire appellatione clericorum. Ad hoc Concilium Tridentinum in c. 12. in fine, sess. 24. ubi Canonici

appellantur Ecclesie senatus, & Feder. de Sen. d. conf. 73. loquitur in permutatione quae cum non fiat, nec fieri praesumitur, nisi beneficiorum utilitate exigente, c. Quasdam, de rei. permitt. debemus in ea tamquam favorabili aequitatem praesertere, & largè interpretari, ut ipsemet declaratur, num. 4. res. Item permutationis.

Quamobrem concludo in materia restringibili, appellatione clericorum non venire Canonicos, nec alios in dignitate Ecclesiastica constitutos, prout etiam concludit Abbas hic num. 2. & in rubr. infra, de vita, & honest. cleric. Felin. in c. Non dubium, n. 1. de sent. excomm. Dec. in c. Cum non liceat, n. 18. de preb. quia ubique quae species ponit aliquid ultra genus suum, appellatione generis non venit illa species, ut est textus valde notabilis in c. Statutum, de elect. in c. ubi appellatione Ecclesie Parochialis non venit Ecclesia Parochialis Collegiata, quia semper habet qualitatem Collegij ultra Parochiam, & ibi dicit textus hoc procedere in materia odiosa, scilicet in materia favorabili, vel indifferenti; & hoc tenent ibi Arch. Jo. Monach. Jo. Andr. Gemin. Franc. & reliqui interpretes. Unde cum Canonici habeant qualitatem canonicatus ultra alios clericos, non debet venire appellatione clericorum in materia strictè intelligenda. Quid autem in casu converso an appellatione clericorum veniant clerici, vide per eundem Feder. d. conf. 73. Adverte etiam ad id quod superius diximus de duplici Collegio Ravennatis Ecclesie: nam consimiles Canonici, Cardinales sunt etiam in Ecclesia Compositella, Mediolanensi, nec tamen secundum Abb. hic num. 3. sunt verè Cardinales, sed tales nuncupantur honoris causa ex privilegio Papae, & dicuntur Cardinales sicut dicitur Rex sacrorum, ut inquit gloss. in c. Pador. in ver. Principem num. 15. dist. 2. & Sarnen. in regula de Annali, quasi, 47. num. 5. Sunt enim Cardinales sine pileo rubro, & sine surco, ut concludit Cardinal. Jacobat. de Concil. lib. 1. art. 1. num. 271.

Secundo nota Cardinalem ad Episcopatum non eligi, sed postulari, quod circa controversiam procedit in Cardinali Episcopo, quia sicut simplex Episcopus ad aliam Cathedralium non eligitur, sed postulatur, & ibi patet, & in c. Bonae memoriae, & c. fin. inf. eod. ita & Episcopus Cardinalis. Idque indubitanter verum esse affirmat hic Jo. de Anan. num. 4. sed in Cardinali non Episcopo DD. non conveniunt. Hoff. hic num. 1. tenet Cardinalem Presbyterum esse postulandum, quia habet alios ligatas, ut in c. 22. inf. de cler. non resid. sicut Episcopus, ut in d. c. fin. inf. eod. & in c. Nisi cum primum, in fine de renunc. sed Abb. Antiq. Egid. tenuerunt Cardinalem non Episcopum posse eligi. Et ad hunc textum respondent verbum, postulatus stare impropiè respectu Cardinalis, & propiè respectu Episcopi, concludentes propterea Cardinalem hic fuisse electum, non postulatum. Simile in c. Plerumque, supra de rescript. Verum haec solutio destruit litteram. Hunc articulum tractant Doctores, & in specie Abb. Sicul. in c. Ecclesiarum, in secundo infra, de, prox. Dic ut ibi.

Tertio nota argumentum optimum, quod Episcopus ad Cardinalatum promotus non debet retinere Episcopatum saltem, in titulum. Nam Cardinales tenentur consilium, & assistere Papae,

19 c. *Fundamenta*, §. *Decret.* de elect. lib. 6. Et ut Bald. inquit, num. 3. equiparatur stellis fixis, quæ non moventur nisi motu orbis, sic Cardinales residentes in Curia non moventur, nisi motu Papæ. Item tenentur in suis titulis, & Ecclesiis Urbis personaliter residere, ita ut etiam à tanta dignitatis fulgore sint deponendi si ad eas redire contumaciter detraxerint, ut est casus in d. c. 1. de cler. non residen. Episcopatus similiter continuum residentiam requirit, cap. *Qualiter*, eod. tit. c. *Pervenit*, cum multis seqq. 7. q. 1. Nam durum est dimittere Ecclesiam sine sponso, & paria sunt non habere sponsum, vel prolium inutilem, c. 2. de trans. Episc. Quamobrem hic vides Papam noluisse admittere postulationem factam de Cardinali ad Archiepiscopatum Ravennatem, quia oportuisset aut Romanam Curiam deserere, aut moram trahere extra Archiepiscopatum. Utrumque autem erat inconueniens, merito Papa postulationem non admittit. Atque hinc Abb. num. 6. colligit Cardinalatum, & Episcopatum esse incompatibiles in eadem persona; subdit tamen novissimis temporibus servatam esse ut Episcopus promotus in Cardinalem non perdat ipso jure Episcopatum, imò retineat illum titulum, sicut prius, nisi Papa aliter disponat, & sic testatur servatum fuisse in Cardinali Sanctæ Crucis quoad Episcopatum Bononiensem, & in Cardinali sancti Marcelli quoad Episcopatum Senensem. Et hoc quia plerique consulerunt c. *De multa de preben.* non habere locum in Episcopatibus, Cardinalatibus, & similibus. Quod tamen secundum eum est verum sit quoad verba juris, tamen quoad mentem secus dicendum est, quia potius debet vacare ipso facto unus Episcopatus per ademptionem alterius, vel Cardinalatus, quam vacet unus Archidiaconatus per ademptionem alterius dignitatis inferioris.

Hanc ipsam opinionem tenet idem Abb. in c. *Ecclesia vestra*, il secundo num. 3. infra, de elect. Felin. in c. *Quod super his de sede instrum.* Gomez. in *procur. Regul. Cancell.* in vers. *Ex quo referuntur*, & in *reg. de imperan. benef. vacan. per obit. familiar. Cardinal.* quest. 12. Petr. Duenn. in *ver. Beneficium*, reg. 71. & Dominic. Sort. in particulari quaestione quam fecit de pluralitate beneficiorum, ubi affirmat esse legem prohibitoriam, ne Cardinales qui Romæ resident Episcopi fiant prout illum refert Alphons. Hojeda, qui pluribus eandem opinionem tenet in *tract. de benef. incompatib. par. 1. cap. 2. quest. 185. art. 5.* ubi notabiliter ait: secundum doctrinam juris communis solum assumitur quod Cardinalis de jure pot. se esse Episcopus cuiuscumque Ecclesiæ quantumcumque remotæ. Quoniam ut in dicta decretali patet (loquitur de hac decretali) propter impossibilitatem residendi in utraque Ecclesiæ Romana scilicet, & Ravennatis, præfertur utilitas universalis Ecclesiæ, ut Cardinalis præsens sit Romæ, & non admittitur postulatio ipsius ad Archiepiscopatum Ecclesiæ Ravennatis. Et quia textus clarus est, & rationi inicitur sanctæ, ideo dicendum videtur, quod Cardinalatus, & Episcopatus sint de numero incompatibilium de jure, ut Panormitanus etiam ibi sentit, quidquid sit de consuetudi-

ne; si tamen consuetudo, & non potius abusus appellanda est. Hæc Cajeta.

Quorum opinioni valde suffragatur stylus Romanæ Curie. Nam Cardinali qui in Urbe residere debet Papa non consuevit Episcopatum conferre in titulum, sed in commendam, ut ex illius fructibus decenter sustentari valeat. Hoc autem incompatibilitatem arguit, ut in *d. Dudum*, il secundo vers. *Cum nullus infra, tit. proximo.* De quo stylo testantur Sotus, & Hojeda locis citatis. Et quamvis non desint qui negent hujusmodi incompatibilitatem Cardinalatus cum Episcopatu, & Abb. hic affirmet in facti contingencia se vidisse multorum consilia pro hac sententia, eamque conetur defendere Andr. Barbat. in *tract. de preben. Cardinal.* in prima parte, quest. 12. ejus tamen fundamenta infirma sunt, eisque sufficienter respondet Hojeda, 24 in d. c. 2. num. 10. Addit Hojeda pro hac sententia esse textum expressum Concilii Tridentini, in c. 17. sess. 24. ubi clarè dicit probari Cardinalem comprehendi in hac prohibitione, ut non possit obtinere Cardinalatum cum Episcopatu.

Sed certè Hojeda in hoc decipitur, quia longè diversus est sensus illius decreti. Nam ibi solum statuitur ut unum beneficium singulis conferatur, vel ad summam duo, si primum sit insufficientis, & commodo utramque personalem residentiam non requirat, ideoque jubetur observari etiam in S. R. E. Cardinalibus, ibi quod in quibuscumque personis, &c. Unde decretum illud non obstat quominus Cardinalis possit obtinere unam Ecclesiam etiam Cathedralen, quia in numero beneficiorum Concilium ibi non computat dignitatem ipsam Cardinalatus, alioquin si illam computaret, Cardinalis non posset obtinere duo beneficia simplicia etiam tenuissima, quia esset triplex; & sic Cardinalis esset deterioris conditionis quam alij clerici qui non prohibentur obtinere secundum beneficium, si primum sit insufficientis.

Præterea hoc ipsum satis clarè colligitur ex eod. c. 17. in §. *Hi vero*. ubi qui ante Concilium obtinuerunt plures Cathedralis tenentur unam dimittere. Ergo si decretum illud servari debet in Cardinalibus ut initio præcipitur, manifestè sequitur, ut si quis cardinalis eo tempore obtineret plures Cathedralis, posset alijs dimissis unam retinere; & ita concilium non habuit Episcopatum pro incompatibili cum Cardinalatu.

Et confirmatur ponderando c. 1. sess. 23. ubi in decreto de personalia residentia Episcopi in diocesi S. Synodus declarat comprehendi etiam S. R. E. Cardinales, & ita non obscure admittit cardinales posse obtinere Episcopatum; alioquin non obligasset eos ad personaliter residendum in Episcopatu, sed potius adstrinxisset ad Episcopatum dimittendum, ut fecit de pluribus Cathedralibus in d. c. 17. & in decreto proxime citando.

25 Demum apertissimè deducitur mens concilii ex c. 2. sess. 7. ubi statuitur, ut nemo quacumque etiam dignitate, gradu, aut præcinentia præfulgeat plures Cathedralis Ecclesias in titulum, seu commendam recipere, & simul recipere

ne præsumat; & rationem subjicit, cum valde felix sit ille censendus, cui unam Ecclesiam bene, ac fructuosè regere contigerit. Qui autem plures Ecclesias tunc detinebant, una quam mallent retenta, reliquas infra certum tempus dimittere tenerentur; alioquin Ecclesiæ ipsæ, ultimo obtenta dumtaxat excepta, eo ipso vacare censerentur. Constat enim hoc decretum comprehendere etiam S. R. E. cardinales tum ponderando rationem ibi expressam, cum valde Felix, &c. tum quia dictio illa universalis negatiua, nemo etiam cardinales includit, ut notat Archid. Joan. Andr. & Gemin. in cap. *Nemo*, de elect. lib. 6. præsertim itante subsequenti clausula, quacumque etiam dignitate, gradu, aut præcinentia præfulgens, Felin. in cap. *Cum in iure peritus*, de offi. deleg. & in *rubr. de maior. & obed. & Gomez.* in *reg. de valore*, quest. 1. num. 5. Tum denique quia in his quæ respiciunt incommo- & periculum animarum, ut est retentio plurium Episcopatum, in dispositione generali includuntur etiam cardinales, ut notat glossa, & DD. in cap. *Sciatis cum illi*, de elect. lib. 6. Belenzin. post Romanum & alios quos citat in *tract. de charitativo subsidio*, quest. 6. & Gomez. in *reg. de publican. resignat.* quest. 12. num. 3. Et hanc sententiam alius probavit S. congregatio Concilii. Nam consulta an Cardinales comprehendantur in decreto dict. cap. 2. sess. 7. eo quod comprehenduntur, nisi eorum fiat mentio, & præcipue in odiosis, respondit comprehenduntur, cum finis in lege correctoria, & in materia peccati: maximus enim inquit abusus est, ut qui vix fructuosè unam Ecclesiam regere possit alteram accipere audeat, cum unusquisque in sua Ecclesia residere præcepto divino tenetur, ut sess. 23. cap. 1. & Cardinalis ad residendum sit adstrictus. Si igitur in eo decreto Cardinales includuntur, necessariò sequitur, ut possint unam Cathedralen obtinere, & retinere licet non plures.

28 Nec unquam hoc revocavit in dubium Sacra Congregatio, sed tantummodo dubitavit an liceret retinere unam Cathedralen in titulum, & aliam in commendam cum eo decreto non videatur prohibitum nisi plures habere in titulum, vel plures in commendam, & non abhorreat ab antiquis sacris canonibus unam in titulum & aliam in commendam obtinere, ut patet in cap. *Relatio*, 21. quest. 1. & ex Sac. Congregationis sententia dictum est non licere tum ex contextu dict. cap. 2. tum ex his quæ tradunt

30 Doctores in regula de trienniali possess. Nam commendam dicitur cap. *Relatio* erat temporalis, & rationem depositi habebat, cap. *Nemo*, & ibi gloss. in verb. *Commendare*, de elect. lib. 6. & commendatarius non faciebat fructus suos, ut aperte colligitur ex *epist. 13. lib. 2. Beati Gregorii*. Hodie verò, cum sit perpetua, & omnino habeat rationem tituli, & fructus Commendatarius faciat suos, & nudum commendæ nomen retineat, non est mirum si cum alia Ecclesia quæ habeatur in titulum non possit simul retineri, cum commendarij habeantur ut veri Prælati. De hoc scripsi plenius in cap. *Dudum*, il secundo infra titulum.

Ex his patet Cardinales ex Sac. Congregatione Prosp. Fagn. in 1. Decretal.

nis sententia non prohiberi unam Cathedralen obtineri etiam in titulum; prohiberi tamen obtinere plures sive utramque in titulum, sive utramque in commendam sine unam in titulum & aliam in commendam. Et hoc interpretationi multum favet observantia Romanæ Curie. Videmus enim passim Episcopos ad Cardinales promotos retinere Episcopatum absque ulla dispensatione, quod non esset si Cardinalatus, & Episcopatus essent de numero incompatibilium, cum & Cardinales comprehendantur in cap. *De multa*, de preben. ut resolvit Abb. in cap. *Ecclesia*, il secundo infra titulum, prox. & Gomez. in *reg. de imperan. benef. vacan. per obit. familiar. Cardinal.* quest. 2. num. 6. Item Cardinalibus passim conferuntur Episcopatus; & quamvis hoc fiat per viam commendæ, tamen Commendatarij nostri temporis habentur pro veris Prælati, ut proxime dictum, & plenius scripti in cap. 1. infra de Capell. Monachorum.

32 Consuetudo autem Ecclesiæ Romanæ facit jus ut notatur in cap. *Ex litteris*, in gloss. *super veris. Nostri moris*, supra de consuet. & in cap. *In causis*, infra de re iudic. & tenet Hostien. hic num. 7. vers. *Sed nunquid consuetudo*, & prævalet autoritati eujuscumque Doctoris, ut ex D. Thoma dixi in c. *Quanto*, de consuet. Facteur tamen consultus fore, ut aliunde suppeditentur S. R. E. Cardinalibus necessaria ad eorum dignitatem decenter sustinendam, & Metropolitano, & Cathedralibus Ecclesiis præficiantur

33 Pastore qui possint in illis assidue residere sine detrimento Ecclesiæ universalis. Nam cum Cardinales Romani Pontificis in executione Sacerdotalis officij jure levitico coadjutores existant, cap. *Per venerabilem*, §. *Rationibus*, infra. *Qui fil. sint legit.* & eorum consilio apud eam universalis Ecclesiæ administratio nitatur, ut habetur in decreto Concilii Tridentini cap. 1. §.

34 *Que verò*, sess. 25. ita ut propterea instantia Cardinalium sit sollicitudo omnium Ecclesiarum ut hic dicit Innocent. in *ver. Generali*. Quæ de re plura Gomez. in *regul. de imperan. benef. vacan. per obit. familiar. Cardinal.* quest. 17. num. 3. & seqq. profectò commune hoc bonum præferri debet bono unius particularis Ecclesiæ.

35 Quæ ratione Innocentii III. in hac decretali non admittit postulationem Presbyteri Cardinalis ad Archiepiscopatum Ravennatem, quia inquit Cardinalis præsentia utilis est non solum Romanæ, sed etiam Ecclesiæ generali tam apud Apostolicam Sedem, quam apud Ecclesiam Ravennatem; Unde non immerito præferentes speciales utilitati communem, & minori majorem prædictum Cardinalem postulationi vestræ non duximus concedendum.

36 Porro in sex Episcopatibus propè Urbem existentibus qui optari solent à Cardinalibus presentibus in Urbe, nulla subest difficultas, qui habent residentiam in Curia Romana, ut in constitutione S. D. N. de qua multa scripsi in cap. *Qualiter*, intra de cler. non residen. Unde in eis nulla considerari potest cum Cardinalatu incompatibilitas, ut per Cardinal. Cajetan. in 2. 2. d. quest. 185. art. 5. vers. *Ob hanc rationem sex Episcopi*, Sot. de inst. & iur. lib. 10. q. 3. art. 4. col. 2. vers. *Hæc namque ratione.*

37 Unde in sex Episcopatibus propè Urbem existentibus qui optari solent à Cardinalibus presentibus in Urbe, nulla subest difficultas, qui habent residentiam in Curia Romana, ut in constitutione S. D. N. de qua multa scripsi in cap. *Qualiter*, intra de cler. non residen. Unde in eis nulla considerari potest cum Cardinalatu incompatibilitas, ut per Cardinal. Cajetan. in 2. 2. d. quest. 185. art. 5. vers. *Ob hanc rationem sex Episcopi*, Sot. de inst. & iur. lib. 10. q. 3. art. 4. col. 2. vers. *Hæc namque ratione.*

38 Unde in sex Episcopatibus propè Urbem existentibus qui optari solent à Cardinalibus presentibus in Urbe, nulla subest difficultas, qui habent residentiam in Curia Romana, ut in constitutione S. D. N. de qua multa scripsi in cap. *Qualiter*, intra de cler. non residen. Unde in eis nulla considerari potest cum Cardinalatu incompatibilitas, ut per Cardinal. Cajetan. in 2. 2. d. quest. 185. art. 5. vers. *Ob hanc rationem sex Episcopi*, Sot. de inst. & iur. lib. 10. q. 3. art. 4. col. 2. vers. *Hæc namque ratione.*

38 Porro in sex Episcopatibus propè Urbem existentibus qui optari solent à Cardinalibus presentibus in Urbe, nulla subest difficultas, qui habent residentiam in Curia Romana, ut in constitutione S. D. N. de qua multa scripsi in cap. *Qualiter*, intra de cler. non residen. Unde in eis nulla considerari potest cum Cardinalatu incompatibilitas, ut per Cardinal. Cajetan. in 2. 2. d. quest. 185. art. 5. vers. *Ob hanc rationem sex Episcopi*, Sot. de inst. & iur. lib. 10. q. 3. art. 4. col. 2. vers. *Hæc namque ratione.*

39 Ultimo nota in vers. Mandantes, tres modos providendi Ecclesie vacanti, videlicet per electionem, postulationem, & nominationem: concordat textus in c. Quasi sit, in prim. infra, tit. prox.

40 QUERO an, & in quibus conveniant, & differant ejusmodi modi.

40 Solutio. Conveniunt primo ratione efficientis, quia omnes fieri debent a majori parte Collegij, ut de electione in Ecclesiis inferioribus patet in c. Camana, & in c. In Genesi, infra, tit. prox. & passim alibi. Dixi in Ecclesiis inferioribus propter Ecclesiam Romanam, in qua requiruntur duae ex tribus partibus Cardinalium, ut in c. Licet, eod. tit. & est simile in electione Abbatissa, ut in c. Indemnitibus, de elect. lib. 6.

41 De postulatione est textus in c. Postulationem, inf. eod. ubi patet respici posse postulationem factam a non majori parte Capituli, & nullam fieri injuriam postulantis, & notat glossa in c. Cupientes, §. Denique, in ver. Gratia, de elect. lib. 6. plenè Roman. cons. 330. Circa primum, num. 20. vers. Postremo, & idem in nominatione cum eadem sit ratio, ut inferius patebit.

42 Secundo, conveniunt ratione materiae, seu personae quae eligitur, postulatur, aut nominatur, quia indignus in omnibus repellitur. Unde sicut eligentes scienter indignum sunt ipso jure privati pro illa vice potestate eligendi, c. Cum in cunctis, §. fin. infra, tit. proximo, ita & scienter postulantes impostulabilem c. Bona memoria, §. primo infra de elect. & c. 1. supra eod. ubi hoc tenet glossa communiter approbata in ver. Privare, & in ver. Possimus, & idem dicendum in nominatione, dummodo sit perfecta, alias enim nominantes non privantur potestate nominandi etiam si nominaverint indignum, textus est in c. Perpetuo, de elect. lib. 6. & tradit Rebuff. in reperi. c. Postulatus in quarto notat. de Cler. excomm. ministr. & in tract. nomin. quest. 1. num. 30.

43 Tertio, conveniunt ratione formae in hoc, quia omnes fieri debent collegialiter, seu capitulariter; ideoque sicut electio facta a minori parte Capituli per subsequentem consensum singulorum non convalescit, ut est textus in c. Audit, infra, de elect. ita nec postulatio, seu nominatio, ut tenet Roman. dicto cons. 330. n. 20. vers. Nec refugatur.

44 Quarto, & ultimo conveniunt ratione finis, seu effectus, quia sicut electio acquiritur jus petendi confirmationem, c. Postquam, & c. Nihil, infra, de elect. & c. Super his, de accusat. ita ut publicato sermone non liceat electoribus variare, c. Publicato, infra tit. proximo gloss. 1. in c. Quanto, §. 63. nisi, imò compelli possint ad electionem perficiendam; Gemin. cons. 84. Quia istud dubium, num. 13. vers. Et idem dicitur. Ita & postulatio acquiritur jus ex postulatione postquam fuit Superiori presentata, ita ut non liceat postulantis ab ea recedere, ut in cap. prox. §. Nec obstant, & tenet Innoc. hic num. 1. vers. Tamen in hoc credo, Host. n. 18. in ver. Per electionem, Jo. Andr. num. 10. Butr. nu. 48. Cardin. num. 9. vers. Ipse etiam Innocentius, & Abb. num. 8. Subdit tamen Innocentius quod si postulans, & Superior, a quo postulatur, con-

cordarent, utique postea idem postulans recedere, non obstante contradictione aliqua postulationis: Quod etiam admittunt Hostien. & Compollens. cum nec postulatio jus aliquod sit constitutum, & sequuntur Jo. Andr. nu. 12. Butr. Cardin. & Abb. loca citata.

51 Similiter & ex nominatione jus acquiritur nominato, adeo ut non liceat ab eo recedere, ubi facta fuerit Papae, cap. Contra sanctorum, 16. quest. ult. & arg. a contrario sensu in cap. Es qui, §. Diffinitiva, vers. Nominaciones, 2. quest. 6. & ea pendente non procedatur ad electionem, ut post Goffred. notat, Archid. in cap. Quanto, num. 6. §. 63. dist. in hoc enim nominatio similis est postulationi, cum in utraque viget ratio ibi assignata, videlicet ne illudatur sedi Apostolicae secundum Innocent. ubi supra, Host. num. 19. vers. Nominatio vero, Joan. Andr. num. 11. & alios praeter, & respondit Joan. Calderin. cons. 51. An nominantes, alias §. de elect. Quod multo magis procedit si in nominatione exprimitur consensus de praesenti; talis enim nominatio idem est quod electio, quia non refert quibus verbis quis exprimat consensum, cap. Humana 22. quest. 5. Unde per talem nominationem absque dubio jus acquiritur nominato, praesertim si habeat consuetudinem talis Ecclesiae, ut per talia verba celebretur electio, gloss. prima in d. c. Quanto, circa finem, vers. sed si per de nominationem. Item conveniunt ratione effectus, quia quemadmodum si electus administrat ante confirmationem, ejus electio cassatur, cap. Qualiter, infra tit. proximo, cap. Cum iam dudum, in fine, de preben. nisi in casu, cap. Nihil est §. fin. infra, de elect. gloss. prima in cap. Hosti, eod. tit. ita & postulatus si se immisceat administrationi Ecclesiae, ad quam fuit postulatus ante admittam postulationem privatur omni commodo, & jure postulationis, textus est valde notabilis in cap. Bona memoria, §. primo infra, tit. prox. ubi patet postulationem ejus, qui ea nondum admittit administrationem suscepit ex hoc ipso irritam effici. Quinimo postulantes qui cum ad Ecclesiam receperint, eligendi, atque postulandi facultate fore privatos, provisione dicitur Ecclesiae faciendae ad sedem Apostolicam devoluta. Et de hoc est ibi casus expressus secundum Roman. dicto cons. 330. num. 21. Et idem dicendum in nominato, quia viget eadem ratio quae in electo assignatur in d. c. Qualiter, videlicet quia administratione se irreverenter immiscuit, cum secundum Apostolum nemo debeat sibi honorem assumere, sed qui vocatur a Deo tanquam Aaron.

52 Differunt autem electio, postulatio, & nominatio similiter respectu efficientis, quia electio innitur juri communi. Unde solet sic diffiniri, electio est alicujus personae ad praelationem, vel fraternam societatem canonicè facta vocatio; Postulatio vero etiam si unanimiter fiat, innitur magis gratiae, quam iustitiae, ut est textus hic. Unde Host. num. 12. vers. Non tamen iustitia, festive dicit, plus est ibi de aqua, quam de vino. Simile in c. Cantigit, §. primo infra, de senten. excomm. Unde illam sic diffinit

53 Abb. ubi supra, num. 1. videlicet, Postulatio est quadam gratiae petitio a Superiori facta

de promovendo alicui ad praelationem, ad quam de jure communi propter defectum aliquem, vel impedimentum eligi, seu promoveri non poterat. Et propterea electio dicitur confirmari, & postulatio admitti, cap. scriptum & ibi gloss. in ver. Maiorem, infra, tit. prox. Et quia postulatio gratia est, Praelatus non cogitur postulationem concedere, cap. Litteras 63. dist. cap. Admonet, de renunc. in Authen. de Sanctiss. Epif. §. Nullus. Sitamen iusta causa exigeret, deberet compelli per Superiorem, ut illum concederet, c. Nullus de iure pur. secundum gloss. hic in ver. Gratia, & Innoc. in eod. ver. Et Host. num. 15. Quamvis, ut glossa subdit, per indirectum quodammodo cogatur illi concedere si sit innocuus, cum teneatur illi providere de consimili beneficio, cap. Pastoralis, eod. titulo.

54 Caeterum quamvis postulatio admittatur ex gratia, quia quicquid facit Papa gratia est, ut notatur in cap. Sedes Apitolica supra, de reser. & per Host. hic num. 14. tamen si concorditer fiat, infertur injuria, si superior illam non admittat, c. penult. infra, eod. de tract. Alex. cons. 80. nu. 12. vers. Adversatur, lib. primo. Nominatio limitè innitur gratiae, quia per eam supplicatur Papae, ut dignetur vii ex nominatis providere, ut patebit infra num. 68.

55 Differunt etiam respectu efficientis, quia nominatio potest dici etiam quae fit per unum tantum quae proprie non dicitur electio, secundum Host. hic in fine, vers. Vel sic quod nominationem, Jo. Andr. num. 12. vers. postea etiam dicit non natio, & Abb. numero 6. vers. Et quoniam Innocentius, exemplum patet in nominatione quam tacit Rex Franciae ad Praelaturam, ut patet in concordatu in tit. de regia ad Praelaturam nominatione sustenta. §. 1. & seq. ut per Rebuff. in tract. nomin. §. n. 31. & dixi in c. infra tit. prox.

56 Secundo, differunt respectu materiae primo in numero, quia nominatio fit de pluribus, cap. Quod sicut ibi: Quae facta est de tribus, dicenda videtur potius nominatio infra, de elect. cum scilicet duo, vel tres excellentiores sunt in Ecclesia, & omnes nominantur Papae, eique supplicatur, ut uni ex illis dignetur providere, cap. Archidiaconum Florentinum, 15. dist. secundum Host. hic num. 19. vers. Nominatio vero, Joan. Andr. num. 10. vers. Nominatio debet esse solemnem, Butr. num. 48. vers. sed hoc differt. Cardin. num. 9. vers. Ipse etiam Innocentius, & Abbas ubi supra, Archid. in cap. Quanto num. 6. §. 63. dist. & in cap. Nulla, de elect. lib. 6. Rebuff. in tract. nominat. quest. 1. num. 28. Postulatio vero sicuti & electio fit de uno tantum, adeo ut si unus tantum nominetur postulatio fit, vel quasi, non autem nominatio, & hanc praecipuam differentiam inter nominationem, & postulationem assignat hic Host. num. 21. Sed haec est differentia, cum quo transeunt communiter Doctores, & praeterit Joan. Andr. Butr. & alij proximè citati, & hinc est ut nominatio fieri possit alternative, sed postulatio non, ut hic notat. Jo. Andr. & Imola, in fine. Gemin. & Franc. in cap. 2. de elect. in 6. Rebuff. dist. quaest. 1. num. 29. & primo nominatus censetur dignior, cap. Quorundam, de elect. lib. 9. Felin. in cap. Cum dicitur, num. 5. de re script. & maior. l. 1. ff. De albo scribendo,

57 ac magis dilectus, Bald. in rubr. c. si quis, omf. cau. restam, col. fin. Rebuff. loco citato. Deinde differunt respectu materiae in qualitate, quia electio fieri debet de digniori, ut notant omnes in cap. Constitutus, infra de appellat. S. Thomas in 2. 2. quaest. 63. art. 2. ad tertium Couarr. in reg. Peccatum, par. 2. §. 7. num. 3. vers. Sed hoc in hunc sensum, licet sustineatur de digno cap. Monasterium 16. quaest. 7. cap. Cum nobis infra, tit. proximo Couarr. ubi supra. Rota decis. 61. num. 8. par. 1. in recent. postulatio vero fit

71 de ineligiblei, non tamen criminoso, seu alias indispensablem Dixi de ineligiblei, seu patiente delectum, ut extraneo, laico, & illegitim. mo, qui non eliguntur, sed postulantur. §. Sed aliud, & c. Osius 61. dist. 6. Immutat, infra, de elect. gloss. 2. in c. Litteras, 63. dist. sic etiam Fratres Minores postulari possunt ad Ecclesiam Cathedrali, vel Metropolitanam, sed non eligi, cap. Quorundam, de elect. in 6. Cardin. cons. 36. in princ. sic etiam Cardinalis, vel Episcopus ad Episcopum non eliguntur, sed postulantur, ut est textus hic, & dictum est supra in secundo not. ab. num. 16. Dixi,

72 non tamen criminoso, quia talis est impubertatis, ut in c. 1. supra, eod. ubi postulatio facta de Episcopo, qui interdictum non servavit repellitur, ut indigna propter postulatam personam, quia, ut inquit gloss. ibi in ver. Personam, vitium fuit materiae, non artificis, l. si servus, §. si alicem ff. Ad legem Aquil. sed nominatio fit de excellentioribus, ut dictum est supra, & ita in hoc convenit cum electione quae fieri debet de digniori, & differt a postulatione quae fit de ineligiblei. Nam dictum glossa, & Innocentij, hic in vers. Nominacionem, quod nominatio canonica dicitur quando omnes concordant, de aliquo ineligiblei assumendo, non recipitur ab Host. & alijs praeterleg.

73 Tertio differunt respectu formae, quia electio debet esse canonica, id est forma canonis servari debet, quae praescribitur in decretali. Quae propter, infra, de elect. Postulatio autem cum formam non requirit, sed satis est ut concors, ut hic dicit Host. num. 18. vers. Et nota quod electio debet esse canonica, & num. 19. Joan. Andr. num. 9. in ver. Canoniam, & ita in nominatione, cum non reperitur iure cautum, ut supra scripta forma in ea servari debet.

74 Et quamvis gloss. & Innoc. ubi supra, dicant differentiam esse inter postulationem, & nominationem, quia postulatio fit cum solemnitate, ut notatur, in cap. In causis, infra, de elect. Nominatio vero sine solemnitate, hoc tamen non placet Holtien. num. 21. vers. Scripti etiam, nisi hoc intelligat ut de solemnitate decreti, quae, ut Host. dicit, secundum magistrum suum est de substantia postulationis, ut notatur, in c. Innotuit, eod. tit. & paulo infra idem dicit in nominatione quae non requirit, nisi solemnitate decreti, & cum opinione Host. transeunt Jo. Andr. num. 12. Butr. num. 48. Abb. num. 8. & communiter Doctores.

75 Ultimo, differunt respectu finis, seu effectus, quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

76 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

77 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

78 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

79 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

ac magis dilectus, Bald. in rubr. c. si quis, omf. cau. restam, col. fin. Rebuff. loco citato. Deinde differunt respectu materiae in qualitate, quia electio fieri debet de digniori, ut notant omnes in cap. Constitutus, infra de appellat. S. Thomas in 2. 2. quaest. 63. art. 2. ad tertium Couarr. in reg. Peccatum, par. 2. §. 7. num. 3. vers. Sed hoc in hunc sensum, licet sustineatur de digno cap. Monasterium 16. quaest. 7. cap. Cum nobis infra, tit. proximo Couarr. ubi supra. Rota decis. 61. num. 8. par. 1. in recent. postulatio vero fit

71 de ineligiblei, non tamen criminoso, seu alias indispensablem Dixi de ineligiblei, seu patiente delectum, ut extraneo, laico, & illegitim. mo, qui non eliguntur, sed postulantur. §. Sed aliud, & c. Osius 61. dist. 6. Immutat, infra, de elect. gloss. 2. in c. Litteras, 63. dist. sic etiam Fratres Minores postulari possunt ad Ecclesiam Cathedrali, vel Metropolitanam, sed non eligi, cap. Quorundam, de elect. in 6. Cardin. cons. 36. in princ. sic etiam Cardinalis, vel Episcopus ad Episcopum non eliguntur, sed postulantur, ut est textus hic, & dictum est supra in secundo not. ab. num. 16. Dixi,

72 non tamen criminoso, quia talis est impubertatis, ut in c. 1. supra, eod. ubi postulatio facta de Episcopo, qui interdictum non servavit repellitur, ut indigna propter postulatam personam, quia, ut inquit gloss. ibi in ver. Personam, vitium fuit materiae, non artificis, l. si servus, §. si alicem ff. Ad legem Aquil. sed nominatio fit de excellentioribus, ut dictum est supra, & ita in hoc convenit cum electione quae fieri debet de digniori, & differt a postulatione quae fit de ineligiblei. Nam dictum glossa, & Innocentij, hic in vers. Nominacionem, quod nominatio canonica dicitur quando omnes concordant, de aliquo ineligiblei assumendo, non recipitur ab Host. & alijs praeterleg.

73 Tertio differunt respectu formae, quia electio debet esse canonica, id est forma canonis servari debet, quae praescribitur in decretali. Quae propter, infra, de elect. Postulatio autem cum formam non requirit, sed satis est ut concors, ut hic dicit Host. num. 18. vers. Et nota quod electio debet esse canonica, & num. 19. Joan. Andr. num. 9. in ver. Canoniam, & ita in nominatione, cum non reperitur iure cautum, ut supra scripta forma in ea servari debet.

74 Et quamvis gloss. & Innoc. ubi supra, dicant differentiam esse inter postulationem, & nominationem, quia postulatio fit cum solemnitate, ut notatur, in cap. In causis, infra, de elect. Nominatio vero sine solemnitate, hoc tamen non placet Holtien. num. 21. vers. Scripti etiam, nisi hoc intelligat ut de solemnitate decreti, quae, ut Host. dicit, secundum magistrum suum est de substantia postulationis, ut notatur, in c. Innotuit, eod. tit. & paulo infra idem dicit in nominatione quae non requirit, nisi solemnitate decreti, & cum opinione Host. transeunt Jo. Andr. num. 12. Butr. num. 48. Abb. num. 8. & communiter Doctores.

75 Ultimo, differunt respectu finis, seu effectus, quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

76 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

77 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

78 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

79 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

80 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

81 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

82 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

83 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

84 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

85 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

86 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

87 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

88 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

89 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

90 Quia electio jus acquiritur etiam ante confirmationem, dummodo consentiant, vel consentitio vult, cap. Cum inter canonicos, infra, tit. proximo gloss. 1. c. Quanto 63. dist. Cardin. cons. 30.

num. 9. & quidem acquiritur jus Prælatu-
 rz, & administrationis Nam per confirmatio-
 nem nihil novi juris acquiritur, sed tantum exer-
 citium, cap. Pastoralis, in fine, de rescriptis. 5. Ecce.
 16. quest. 1. electio enim facit Imperatorem,
 ut in cap. Legimus, 93. dist. & ita concludit
 glossa præ alleg. in d. cap. Quanto, Goffred. in
 cap. 2. de translat. Episc. ubi dicit per confirma-
 tionem dari quidem potestatem administrandi,
 cap. Nosti, & c. Transmissam de elect. sed nihil
 addi quoad substantiam, sive vinculum matri-
 moniale, ut in d. cap. 2. nam per mutuum con-
 sentium contrahi debet spirituale matrimonium,
 cap. Licet, eod. tit. post quem obligatus est
 sponsus Ecclesie, cap. Sicut, 7. quest. 1. & se-
 quitur Archid. in d. cap. Quanto num. 3. vers.
 Unde dicit, 63. dist. ubi tandem residet in hoc ut
 facta canonica electione statim habeat electus
 administrationem, sed non effectum jurisdictionis,
 & idem dicit, in cap. 1. 23. dist. super gloss. in d.
 ibi, & in addit. hoc videtur falsum, & c. subdit ta-
 men quod secundum Innocentium & Host. ele-
 ctorem nunquam dicuntur transferre dominium
 Prælatu-
 rz, licet deat per quod possit prælatu-
 rz peti, unde electi ab electoribus non petunt præ-
 laturam, quia eam non habent, nec etiam eam
 plenè dare possunt, imò ipsam prælaturam re-
 cipere videntur à confirmatore, qui eis con-
 fert plenitudinem sui officij, cap. Cum in cur-
 tia, cap. Transmissam, & cap. Nihil est, de elect.
 78 At vero postulato jus non acquiritur ex postula-
 tione, cap. penult. infra eod. Innocent. hic in ver-
 bo gratia. Nisi ad eum modum quo dictum est
 supra num. 49. Similiter & nominatio ex sim-
 plici nominatione nullum jus queritur, cap. Et
 qui, vers. Nominaciones, 2. quest. 6. ita ut nomi-
 nantibus liceat à nominatione resilire, antequam
 fuerit superiori præsentata, ut patet ex dictis su-
 pra, num. 51. Quod multo magis procedit in
 tractatu electionis, quæ fit ante scrutinium, ut
 cum dicitur, talis esset bonus; Ex hac enim nul-
 lum jus queritur nominato; cap. Quod sicut in
 princ. & ibi gloss. 1. infra de elect. & post Goffred.
 not. Host. hic num. 21. vers. Ex nuda autem, Cal-
 derin. dicto conf. 51. alias 5. de elect. in fine, glossa
 pragm. sanction. in §. Volens, in ver. Nominatio-
 nes, in tit. de collat. Ratio est quia per talem
 nominationem exprimitur consensus de futuro:
 & est sensus, Nominato talem, id est nominò eum
 eligendum, sicut etiam aliquis eligitur in postu-
 landum ut in cap. Post translationem, de renunciat.
 & c. Valentianus, 63. dist. gloss. 1. d. cap. Quanto ver.
 Dico quod si nominatio, Rebuff. post alios in tract.
 nomin. 9. 1. num. 26. ubi propterea hanc speciem
 nominationis appellat consultoriam, seu
 tractatoriam. Et sic obiter habes tres species
 nominationum ad beneficia vacantia. Altera est
 consultoria quæ fit ante scrutinium, de qua proxime
 dictum est. Altera est quæ fit in scrutinio,
 & in qua exprimitur consensus de præsentibus, hæc
 coincidit cum electione, ut dictum est supra n. 52.
 Tertia demum est, quæ fit per Papæ de pluribus ex-
 cellentioribus ad hoc ut uni ex illis dignetur pro-
 videre, & in hac procedunt paritates, & dilcru-
 mina, de quibus fusc actum est in præcedenti-
 bus: & ita has tres species distinguit Rebuff. d.
 quest. 1. num. 26. & seq. Adverte tamen ad id

quod obiter dictum est; aliquem eligi in postu-
 landum, vel è converso; nam hodie hoc est cor-
 rectum, per cap. Vnicum, inf. eod. lib. 6.

DE POSTVL. PRÆLAT.

Cap. Esi Vnanimiter.

S V M M A R I V M.

- 1 **E** piscopus postulandus est, non eligendus.
- 2 Favet si nulli sit alligatus Ecclesie, n. 3.
- 3 Concordia plenam supplet defectum modi in eligendo, nec postulandum facit eligibilem.
- 4 Electio de persona postulanda non valet.
- 5 Factum contra legis prohibitionem non valet, quamvis lex non procedat ad annullationem actus.
- 6 Cassationis causa est nullitas, & iniquitas, & cassatur de facto etiam quod nullum est.
- 7 Postulatio, & electio non valet si quis dicat postulo, & eligo, ut melius valere potest.
- 8 Episcopus si de facto eligatur ad aliam dignitatem, non debet electio per superiorem confirmari, n. segg.
- 9 Episcopus est Ecclesie sue alligatus vinculo matrimoniali, quod dissolvi non potest nisi per Papam auctoritate Divina.
- 10 Episcopus non potest electioni sue consentire, c. Cur. & n. segg.
- 11 Consensus postulantis non est liber, cum ab alieno arbitrio dependat.
- 12 Postularius si consentiat, eo ipso repellitur tanquam ambitiosus.
- 13 In Patriarcham Antiochie Maronitarum Episcopus de Nauca more illius nationis electus non confirmatur, sed è vinculo sue Ecclesie absolvitur, & ad Ecclesiam Patriarchalem transfertur.
- 14 Patriarchalibus sedibus vacantibus à Canonice fieri non potest electio vel postulatio quovisque ad notitiam sedis Apostolica perducatur.
- 15 Postulatio quid sit, & in quo differat ab electione, & n. 19.
- 16 Postularius non potest qui propter vitium eligi prohibetur, ut criminofus.
- 17 Declaratur, n. 18.
- 18 Postulandi qui sint.

E T SI UNANIMITER. Episcopus postulandus est, non eligendus. Hoc dicit secundum Jo. Andr. Bald. & reliquos omnes. Dividitur quo ad mentem in quatuor partes. Nam primò factum narrat; Secundò permittit unam rationem decidendi, ibi, cum sue. Tertio, decidit, ibi, electionem. Quarto aliam decisionis rationem subjicit, ibi, cum elige re.
 Nota primò, ibi unanimiter vota vestra concurre-
 rint. Plenam concordiam non supplere defectum modi in providendo. Secundum Ant. de Butr. hic num. 3. Nam isti Canonici Calaritan cum debuissent procedere per viam postulatio-
 nis, processerunt per viam electionis nemine
 discrepante, hoc enim importat verbum unani-

miter, ut cap. Bone il secundo, supra eod. & tamen
 Papa irritat electionem: concordia enim unani-
 mis vim non habet tollendi defectum postulandi,
 ut eum faciat eligibilem, ut hic per Abbatem in
 secundo notab.
 Secundò nota, ibi, cum sua alligatus Ecclesie. Idcirco
 Episcopum non esse eligendum, quia est Ecclesie
 sue alligatus; ex quo deducitur à contrariò sen-
 su secundum Ioan. Andr. hic, num. 2. Ant. de Butr.
 num. 4. Anch. num. 1. col. 2. ante med. vers. Primò
 ergo postulandus, Cardin. & Imol. num. 2. ut si
 non sit amplius alligatus Ecclesie, puta quia re-
 nuntiavit Episcopatu, tunc bene possit eligi,
 quia cessat ratio prohibitionis, de quo dic ut per
 eundem Ioan. Andr. in cap. Ad supplicationem, a-
 lia post translationem (super gloss. 2. infra de renun-
 ciat.
 Tertio, nota ibi, tanquam contra Canones minus
 licite attentatum. Non valet electionem de per-
 sona postulanda, ut hic per Butr. num. 7. Quam-
 vis enim Pontifex dicit, duximus irritandam, ta-
 men præcedentia verba, ibi, tanquam contra Can-
 ones minus licite attentatum, nec non subsequenta,
 ibi, cum eligi nullo iure potueris: aperte ostendunt
 huiusmodi electionem esse irritam ipso iure,
 tum quia actus gelitus contra legis prohibi-
 tionem est ipso iure nullus, quamvis lex ulterius
 non procedat ad irritationem actus, ut l. Non
 dubium, & ibi Legiste, & maxime Barr. c.
 De legis quæ est cavens, in c. Imperiali, 25. quest.
 2. Cardin. in 4. notat. & Imol. num. 2. vers. Nota
 quod factum. Tum quia illud verbum, potueris,
 præcedente negatione, privat potentiam, & infi-
 cit actum ipso iure. Glossa ordinaria in cap. Bene-
 ficiam de regul. iur. lib. 6. & scripsi plenius in cap.
 Causam, n. 21. 30. & seq. infra de elect. & dum tex-
 dicit, duximus irritandam, expone scilicet de facto
 sicut de facto procedit, ad notata per Bald. in
 l. Ni qui ad Civitatem num. 5. & 7. c. De appell. ubi dicit
 duplicem esse causam cassationis, id est nullitatem,
 & iniquitatem; & cassari etiam quod nullum
 est, quia casatio ad factum refertur. Vel dic
 irritandam, id est irritam denunciandam, & est
 simile in cap. Accedens, l. primo iuncta gloss. in
 verb. Cassationis, infra ut lit. non contestat. & tra-
 dit Bald. dicto num. 7. Antiqui, ut vitarent pec-
 ciculum nullitatis utebantur clausula, de qua hic
 in gloss. Magna in fine, & per Innocent. in princ.
 videlicet eligo postulandum, & postulo eligendum,
 vel eligo, & postulo ut melius valere po-
 test: sed hæc præctica hodie reprobat in cap. 1.
 infra eod. l. 6.
 Quarto, nota Episcopum non esse eligendum
 ad aliam dignitatem, sed postulandum; & si de
 facto eligatur, non debere per superiorem confir-
 mari; & ita hic est casus secundum Bald. in
 princ. Rationem habes in littera, quia Epi-
 scopus est Ecclesie sue alligatus, scilicet nexibus
 præceptorum cap. Nisi cum pridem, in fin. de
 renunciat. Host. hic in princ. in verb. Alligatus.
 Vel secundum glossam expone verbum, alli-
 gatus, scilicet vinculo matrimoniali, ut cap.
 Inter corporalia, vers. Sicut autem infra de translat.
 Episcop. Quod quidem vinculum dissolvi non
 potest nisi auctoritate divina, id est auctoritate
 illius, quem constat esse vicarium Iesu Christi,
 d. cap. Inter corporalia, gloss. hic post princ. &
 Bald. num. 1. Non enim homo, sed Deus se-

parat quos Romanus Pontifex, qui non potest
 hominis, sed viri Deivcem gerit in terris, Eccle-
 siarum necessitate, vel utilitate pensata, non
 humana, sed Divina potius auctoritate dissol-
 vit. Quæ sunt verba tex. in cap. Quanto, de
 translat. Episcopi; & idem sequitur hic in littera,
 non habeat sine nostra permissione voluntatem.
 Quare cum Episcopus non possit sine electioni
 consentire, consequens est ut nec possit eligi, sed
 bene postulari à Papa, c. Bone memoria, l. primo,
 in princ. supra eod. & in hoc magna est
 vis secundum Abb. Antiqui, hic num. 2. Nam
 cum quis dicit Eligo te, idem est ac si dice-
 ret, Ego consentio in te tanquam in sponsum,
 vel Prælaturam, quod esse non potest, quia alteri
 matrimonialiter copulatus eo vinculo per-
 durante, in aliam Ecclesiam nisi adultè
 consentire non potest, cap. Sicut vir, 7. quest. 10
 Unde delinquit Ecclesia, quæ in talem con-
 sentit, ut in sponsum, vel Prælaturam; & idcirco
 non debet eligi, ut hic. At ubi quis con-
 sentit postulando, non in eum tanquam in spon-
 sum consentit, sed in voluntate superioris remota
 totam, & consentium suum ponit, & ita e-
 jus consensus liber non est, cum ab alieno ar-
 bitrio non habito, sed habendo dependeat.
 cap. Super eo, & cap. Per tuas, infra de con-
 dit. apposit. Postulatus vero si consentiat hoc
 ipso tanquam ambitiosus censetur, ut Episcopus
 ut attestantur Host. hic in princ. in verb. Valen-
 tianus, & Ioan. Andr. num. 2. in eod. verbo
 Itaque iure optimo constituitur est, ut Episcopus
 sit postulandus, non autem eligendus,
 nec ejus electio confirmanda.
 Et ex his cum actum fuerit in S. Congregatione
 rerum consultorialium, an fit confirmanda ele-
 ctio de persona R. P. D. Joannis à Sapa Episcopi
 de Nauca in Patriarcham Antiochenam nationis
 Maronitarum ab Archiepiscopo, Episcopo
 pis, & clero facta more illius gentis, & secundum
 antiquos Canones, ut cap. Qui Episcopus, 63.
 Cum in his 34. dist. cap. 1. 63. dist. cum simili. Die
 6. Augusti 1649. iacta Congregatio censuit non
 esse locum confirmationi, sed Episcopum posse
 per Sanctissimum absolvi à vinculo Ecclesie de
 Nauca, quo tenetur, & transferri ad Ecclesiam
 Patriarchalem Antiochie Maronitarum, ita à
 Sanctitatis sue prædecessoribus pluries factum
 fuit.
 Adde quod Benedictus, XI. in extravag. Sa-
 ra Romana, de elect. considerans civitates omnes
 quatuor Patriarchalium sedium, nempe
 Constantinopolitanæ, Alexandrinæ, Antiochenæ,
 & Hierosolymitanæ aut esse destructas, aut
 occupatas ab infidelibus, vel à schismaticis
 detineri, ipsarum Capitulis, seu Canonice
 detineri, statuit, ut quandiu civitates ipsæ schi-
 maticorum, aut infidelium subiant, aut suberunt
 ditioni, aut detinebuntur per eos, Canonice di-
 ctarum Patriarchalium sedium, cum earum ali-
 quam vacare contingerit, ad electionem, postu-
 lationem, seu quamvis provisionem de perfic-
 endo sibi Patriarcha nullo modo procedant,
 quousque ad Apostolicæ Sedis notitiam perducatur,
 decernens irritum, & inane si secus factum
 fuerit, licet illa extravagans à quibusdam intelli-
 gatur de Patriarchis Latinis, non autem de Græ-
 cis.